



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1762**

**VD18 90117999**

§. 21. Res ad Investituram pertinentes in Anglia.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

fiæ Romanæ auctoritatem robur acceperint. At hujus principii fundamentum, falsis Decretalibus antiquius, nullum invenimus. Eadem epistola de verbo ad verbum, sed brevior, ad Archiepiscopum Panormitanum data occurrit.

Sæcul. XII.  
A.C. 1102.

ep. 52.

§. XXI.

*Res ad Investituram pertinentes in Anglia.*

Cum inter hæc Legati Angliæ Romam pervenissent, ac itineris sui causam, & Regis mandata Summo Pontifici exposuissent, ille usque adeo accensus est, ut ne quidem sermo superfuerit. Tandem indignans affirmabat; se neutiquam manifesto licet capitis sui periculo deterreri posse, aut cujuscunque Mortalium minitationibus impelli, ut Sanctorum Patrum Decreta aboleret. Scripsit in hac causa duas epistolas, alteram ad Regem Henricum & alteram ad Anselmum Archiepiscopum. In exordio epistolæ ad Regem, ei gratulatur fortunatum Regni auspiciam, & quod non imitetur impietatem Regis fratris sui, qui atrocem pœnam Deo vindice sustinisset. Hortatur, ut perversorum consiliis aures occludat; quippe investiendo Episcopos & Abbates indignationem Dei in Reges provocari. Promittit Papa, se nihil ab amicitia fide deducturum, si Rex ab

Sup. §. 14.

Edmer. 2.

Novor. p. 21.

to. 10. Conc.

ep. 93.

**Sæcul. XII.** Investituris abstinere vellet. Tum addit  
**A.C. 1102.** *Nos siquidem omnibus Laicis, S. Spiritus  
 judicio, Investituras Ecclesiarum dare in-  
 terdiximus, nec enim decet, ut a filio Ma-  
 ter in Servitutem addicatur, & Sponsum,  
 quem non optavit, accipere compellatur.*

In epistola, ad Archiepiscopum data,  
 Pontifex hortatur, ut constanter Regi  
 resistat. Et subjungit: *In Concilio, quod  
 to. 10. ep. 4. Anselm. pronuper in Laterano celebravimus, præ-  
 ap. Anselm. III. ep. 44. ceptum renovavimus, ne quicumque Cleri-  
 cus Laico homagium præstet, aut de ejus  
 manu Ecclesias vel Bona Ecclesiastica re-  
 cipiat. Nam desiderium placendi Sæcu-  
 laribus, ut Dignitates Ecclesiæ consequi  
 possint, Simonia fons est & origo. In fi-  
 ne dicit, se Anselmo Jus Primatus inte-  
 grum conservaturum esse, & se supersti-  
 te, nunquam fore, ut alius Legatus in  
 Angliam mittatur. Quod Pontifex di-  
 cere videtur haud immemor, quam ma-  
 le vertisset Legatio Guidonis Archiepi-  
 scopi Viennensis. Hæc vero Paschalis  
 Papæ epistola decima quinta Aprilis an-  
 no millesimo centesimo secundo da-  
 ta est.*

Eidem epistolæ Papa adjunxit Respon-  
 sa ad complures quæstiones, quas Ansel-  
 mus per duos monachos nuncios suos  
 Balduinum & Alexandrum proponi jus-  
 serat. In his Papæ Responsis majoris  
 momenti sunt sequentia: Episcopus de  
 manu

manu Laici Ecclesias in sua Diocœsi sitas recipere potest, quia non tam donatio fit quam restitutio, cum omnes Ecclesiæ unius Diocœsis sub potestate Episcopi esse debeant. Melius est, ut agrotans, five alius, imminente mortis periculo Viaticum de manu Sacerdotis, domi pellicem alentis, accipiat, quam sine eo decedat. Generatim Papa Anselmo concedit, ut si necessitas postulet, de rigore Canonum aliquid relaxet.

Ubi Legati in Angliam redierunt, Rex Henricus, convocatis Londini Principibus, ad Festum S. Michaelis, anno millesimo centesimo secundo, misit, qui suo nomine Anselmo dicerent; ut vel ipsi consuetudines, quas a parente suo accepisset, concederet, vel ex regno suo faceretur. Respondit Archiepiscopus: *Inspiciantur literæ Papales, & utcunque salvo honore meo, atque Sacræ Sedis reverentia, potero, obediam.* Dixit Rex: *Si vult, sane inspiciantur literæ ad ipsum Archiepiscopum directæ; illas enim, quæ ad me datæ sunt, hodie nemo leget. Nec de literis hic tricamur, sed dicat diserte, an imperata facturum sit.* Multi ad hæc Regis dicta obstupescabant, nec dubitabant, literas Pontificis ejus vota rejicere, quas certe, si ipsi faverent, etiam invito Archiepiscopo protulisset. Anselmus vero omnibus, quicumque volebant inspicere,

Sæcul. XII.

A.C. 1102.

Edmer. 3.

Novor. Flo-

rent. Vigor.

Chr.

Investitura.

Sæcul. XII.  
A. C. 1102.

ep. 99.

epistolas a Papa acceptas exhibebat, præ-  
primis ex illis alteram duodecima De-  
cembris, anno millesimo centesimo pri-  
mo ad se datam, in qua Paschalis ipsum  
memorem esse jubebat Concilii Baren-  
sis, ubi Anselmo & ipso Paschali, postmodum  
Papa, præsentibus, Urbanus II. Papa In-  
vestituram damnaverat.

Tunc vero Episcopi, qui Roma in An-  
gliam remissi fuerant, dixerunt, sibi a Pa-  
pa aliud mandatum oretenus fuisse com-  
missum, quod hæc literæ non continerent,  
nec etiam illæ, quam ipsi ad Regem de-  
tulissent. Atque hæc elocuti Fide Epi-  
scopali manifestarunt, iussisse Papam, ut  
Regi denunciarent; si modo Christiani  
& boni Principis officia impleret, ipsum  
causam de Investitura motam dissimula-  
turum ea conditione, ut eam viris dignis  
& piis conferret. *Istud vero Papa, in-  
quiebant, datis literis concedere noluit,  
ne si hujusmodi indulgentia ad notitiam  
aliorum Principum perveniret, idem Jus,  
contempta Pontificis auctoritate, sibi esse  
contenderent.* Legatis Anselmi Archi-  
episcopi affirmantibus, Papam nemini  
coram aliquid mandasse, quod iis, quæ in  
literis legebantur, esset adversum, Epi-  
scopi professi sunt: *Præter mandata illa,  
quæ a Papa vobis præsentibus audivimus,  
alia secreto in conspectum vocati accepi-  
mus.* Itaque Principes in diversas sen-  
tentias

tentias abibant, his dicentibus, literis & Sæcul. XII.  
 annulo Pontificis credendum esse, aliis A. C. 1102.  
 contra affirmantibus, majorem fidem ad-  
 hibendam esse Episcopis tribus, quam  
 chartæ mortuæ & plumbo; nec Mona-  
 chos, qui Sæculo renunciaissent, idoneos  
 testes esse posse. (\*)

Henricus, ex sermone Episcoporum  
 concitator, Anselmum urgere, ut homa-  
 gium præstaret, eosque, quibus Episcopa-  
 tus modo collaturus esset, consecraret.  
 Sed Anselmus, ne Episcopos mendacii  
 publice argueret, respondit; videri sibi,  
 ut, si qua fraus subesset, detegeretur,  
 rursus Nuncios Romam ad consulendum  
 Papam mittendos esse. Interim autem  
 se, si Rex Investituram alicujus Ecclesiæ  
 cuiquam daret, nec Regem quidem, nec  
 eum cui Rex Ecclesiam contulisset pro  
 excommunicato habiturum esse, sed tã-  
 men se talem nec ordinaturum, nec pas-  
 surum, ut ab alio ordinetur. Omnibus  
 probabatur Archiepiscopi dictum. Sta-  
 timque Rex jure suo, ut putabat, usurus,  
 Investituram duarum Ecclesiarum Ca-  
 thedralium contulit, nempe Episcopatum

E 4

Sor-

(\*) Episcopi isti causam Investituræ molliter  
 defenderunt. Monachi, de quibus hic sermo,  
 sunt Balduinus & Alexander a S. Anselmo Ro-  
 mam missi. Hac de re §. XXVIII. mentio redi-  
 bit.

Sæcul. XII. Sorbiodunensem \* Rogerio Cancellario  
 A.C 1102 suo, & Herfordiensem alteri Rogerio, cu-  
 salisbury. linæ suæ & Rei cibariæ præfecto.

## §. XXII.

*Concilium Londinense.*

to. 10. p. 728.  
 ex Edm.

Sub idem tempus, nempe paulo post  
 memoratum Conventum Anselmus  
 Concilium Nationale Londini in Eccle-  
 sia S. Petri Westmonasterii, Rege, Epi-  
 scopis, Abbatibus, & totius Regni Prin-  
 cipibus consentientibus celebravit. Præ-  
 fuit Anselmus, præter quem Gerardus  
 Archiepiscopus Eboracensis, Mauritius  
 Episcopus Londinensis, aliique Episcopi  
 undecim cum illis duobus, qui pronuper  
 Investituram acceperant, advenerunt.  
 Complures etiam aderant Abbates, &  
 Principes, quos adesse optaverat Ansel-  
 mus & a Rege advocari rogaverat, ut  
 consentiente tam Sæculari quam Eccle-  
 siastica potestate Concilii Actis major au-  
 thoritas conciliaretur. Quod in Anglia  
 omnino necessitas postulabat, postquam  
 multis abhinc annis nullum habitum fu-  
 isset Concilium. Porro in isto nihil prius  
 actum, quam damnata Simonia. Abba-  
 tes sex, hujus labis convicti, ex quibus  
 tres Benedictionem Abbatialem accepe-  
 rant, & tres alii accepturi fuissent, depo-  
 siti sunt. Tres alii Abbates ex aliis cau-  
 sis Dignitate sua privati.

In